

føjelser til Retsplejeloven indførte Bestemmelser om Domsmands Medvirken i Strafferetsplejen maatte antages at ville nødvendiggøre Forøgelse af Antallet af Retternes Dommere og øvrige Personale, medens det paa den anden Side ikke var muligt paa Forhaand at overse, hvor stor en Forøgelse af Retternes Arbejde Reformerne varigt vilde medføre. Den meddelte Bemyndigelse blev benyttet for saa vidt angaar Landsretterne, idet der blev konstitueret 4 Dommere i Østre Landsret og 2 Dommere i Vestre Landsret, medens man for Københavns Byrets Vedkommende hidtil har kunnet undgaa Personaleudvidelser, idet den Udvidelse af Domsforhandlingerne, som Domsmandsinstitutionens Gennemførelse har medført, i nogen Grad er blevet opvejet ved en Indskrænkning af Forundersøgelserne.

Efter at Domsmandsordningen nu har været i Kraft i over 1 Aar, har Justitsministeriet fra Præsidenterne for Landsretterne modtaget Indstilling om, at de midlertidigt oprettede Landsdommerstillinger gøres permanente ved Ændring af det i Retsplejelovens § 4 fastsatte Antal af Dommere i Landsretterne, hvorhos Præsidenten for Vestre Landsret har ønsket oprettet en yderligere Landsdommerstilling i Vestre Landsret.

Begge Landsretspræsidenter har oplyst, at Landsretternes Arbejde med Straffesager er blevet væsentlig forøget, dels fordi Domsmands Medvirken under Domsforhandling i det hele medfører, at Forhandlingerne tager længere Tid end Domsforhandlingerne under den hidtidige Ordning, ved hvilke — bortset fra Nævningesager — alene juridiske Dommere medvirkede, dels fordi der nu finder ny Bevisførelse Sted for Landsretten i Straffesager, hvor Anken omfatter Bedømmelse af Beviserne for Tiltaltes Skyld. Gennemsnitlig tager saaledes en Domsforhandling, ved hvilken Domsmand medvirker, ca. det dobbelte af den Tid, der efter den tidligere Ordning medgik til Behandlingen af en lignende Sag. I Tiden fra den 15. September 1937 til den 14. September 1938 — Tidsrummet fra Domsmandsinstitutionens Ikrafttræden den 1. Juli 1937 til den 14. September 1937 medtages ikke, da der i dette Tidsrum behandlede et stort Antal Sager efter den ældre Ordning — udgjorde Antallet af Sager, hvori Domsmand medvirkede, for Østre Landsret 494 Sager, for Vestre Landsret 224 Sager.

Hertil kommer, at Antallet af Retsdage uden for Retternes Hovedsæde er steget

meget stærkt, hvilket ligeledes medfører forøget Arbejde. I Tiden fra den 15. September 1937 til den 14. September 1938 var der saaledes for Østre Landsrets Vedkommende 92 Retsdage uden for København, medens Vestre Landsret havde 209 Retsdage uden for Viborg. I de tilsvarende Perioder i Aarene 1935—36 og 1936—37 var Tallene for Østre Landsret 27 og 34 Retsdage og for Vestre Landsret 69 og 67 Retsdage. Det vil saaledes ses, at Antallet af Retsdage uden for Hovedsædet ved begge Retter er steget til det tredobbelte.

Præsidenten for Vestre Landsret har særlig begrundet sit Ønske om Oprettelse af yderligere en Dommerstilling i Vestre Landsret med, at dette vilde medføre, at Dommerne kunde komme til at virke i 5 Afdelinger, medens de nu kun virker i 4 Afdelinger, saaledes at de 2 konstituerede Dommere supplerer de øvrige Dommere i de Afdelinger, hvor der er særlig Brug derfor.

Af de anførte Grunde maa ogsaa Justitsministeriet mene, at det er nødvendigt at bibeholde den midlertidigt foretagne Udvidelse af Landsdommernes Antal; derimod har man ikke paa nærværende Tidspunkt fundet tilstrækkelig Anledning til at tiltræde det af Præsidenten for Vestre Landsret fremsatte Forslag om Ansættelse af yderligere en Dommer i Vestre Landsret. Forslaget gaar derfor ud paa at udvide Antallet af Dommere i Østre Landsret med 4 og Antallet af Dommere i Vestre Landsret med 2.

Ogsaa med Hensyn til Landsretternes øvrige Personale vil det efter Justitsministeriets Formening være nødvendigt i det væsentlige at bibeholde den midlertidigt foretagne Udvidelse. Herom fremsættes særligt Forslag ved Forslaget til Normeringslov for Finansaaret 1939—40.

Til § 6.

Efter at der ved Lov Nr. 193 af 20. Maj 1933 var gennemført Bestemmelser om Aldersgrænse for Dommere gaende ud paa, at Dommere skal afskediges med Pension fra Udgangen af den Maaned, hvori de fylder 70 Aar, rettede Sø- og Handelsretten i København ved Skrivelse af 21. Februar 1936 en Henvendelse til Justitsministeriet om at søge tilvejebragt en Ordning, hvorefter Rettens sagkyndige Medlemmer skulde fratræde fra Udgangen af det Aar, i hvilket de fylder 70 Aar.

Justitsministeriet var enigt i det ønskelige i at gennemføre den af Sø- og Handels-